

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/407/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713205493
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713205493.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci navrhovateľky: U. Š., W.. XX.X.XXXX, F. U. XXX, XXX XX H., štátna občianka SR, právne zastúpená: Mgr. Tomáš Kováč, advokát, so sídlom Mýtna 42, 811 05 Bratislava, proti odporkyňi: A. Q., W.. X.X.XXXX, F. N. XXXX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, právne zastúpená: Advokátska kancelária Machová s.r.o., so sídlom Čulenova 2A/2621, 909 01 Skalica, IČO: 36 864 544, o zaplatenie 8.800,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke sumu 6.800 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.800 eur od 08.02.2012 až do zaplatenia a trovy konania v sume 288,30 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporkyňa je povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku trovy právneho zastúpenia navrhovateľky k rukám právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 720,24 €.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresnom súde Skalica dňa 6.8.2013 domáhala, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť sumu 8.800 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.300 eur od 2.1.2012 do zaplatenia a zo sumy 6.500 od 8.2.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh dôvodila tým, že dňa 7.11.2011 navrhovateľka uzavrela s odporkyňou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľka poskytla odporkyňi pôžičku vo výške 5.000 eur a odporkyňa sa zaviazala predmetnú pôžičku vrátiť a uhradiť aj odmenu v sume 1.500 eur do 3 mesiacov od podpisu zmluvy. Do dnešného dňa odporkyňa uvedenú sumu nevrátila a neposkytla ani čiastočné plnenie. Dňa 1.12.2011 uzavrela navrhovateľka s odporkyňou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľka poskytla odporkyňi pôžičku vo výške 1.800 eur a odporkyňa sa zaviazala predmetnú pôžičku vrátiť a uhradiť aj odmenu v sume 500 eur do mesiaca od podpisu zmluvy. Do dnešného dňa odporkyňa uvedenú sumu nevrátila a neposkytla ani čiastočné plnenie.

Dňa 15.10.2013 súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 1Ro/343/2013- 17, proti ktorému podala odporkyňa včas odpor. Odporkyňa odpor odôvodnila tým, že je pravdou, že uzatvorila zmluvy o pôžičke, na základe ktorých jej bolo požičaných 5.000 eur a 1.800 eur, avšak pokiaľ sa týka lehôt splatnosti týchto pôžičiek, tieto boli opakovane na základe obojstrannej dohody predlžované. Odporkyňa nesúhlasila s uvedením lehôt splatnosti poskytnutých pôžičiek tak ako sú uvedené v žalobnom návrhu. Ďalej odporkyňa uviedla, že nesúhlasí s návrhom v časti odmeny, ktoré si navrhovateľka nárokuje spolu s poskytnutými pôžičkami, nakoľko sa jedná o zmluvné dojednanie, ktoré nemá oporu v zákone.

Navrhovateľka sa k podanému odporu písomne vyjadrila listom zo dňa 7.7.2014, v ktorom uviedla, že tvrdenia odporkyne o údajnom predĺžení splatnosti dvoch pôžičiek sú v rozpore so skutočnosťou. Navrhovateľka nikdy neuzavrela s odporkyňou písomné dodatky k zmluvám, ktorými by bola predĺžená splatnosť pôžičiek a ani sa na predĺžení nedohodli ústne. Odporkyňa ako svedkyňa v dvoch súdnych konaniach vedených na tunajšom súde pod spisovými značkami 3C/5/2012 a 3C/4/2012 výslovne potvrdila prijatie oboch pôžičiek a tiež skutočnosť, že tieto nevrátila a neposkytla ani čiastočné plnenie. Rozporovala námietku odporkyne vo vzťahu k dohodnutým odmenám za poskytnutie pôžičky, nakoľko tieto boli medzi účastníkmi písomne dohodnuté a záväzok odporkyne ako dlžníka voči navrhovateľke bol dojednaný určite, vážne, slobodne, zrozumiteľne a v súlade so zákonom. Na základe uvedeného navrhovateľka považuje odpor za nedôvodný a irelevantný.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom odporkyne, Zmluvou o pôžičke zo dňa 7.11.2011, zmluvou o pôžičke zo dňa 1.12.2011, platobným rozkazom č. I. 17, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 4.11.2013, rozhodnutím UPSVaR zo dňa 5.3.2014 č. I. 32, vyjadrením navrhovateľky k odporu zo dňa 7.7.2014, rozsudkom Okresnému súdu Skalica č. k. 3C/5/2012 - 100 zo dňa 27.2.2013, uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/281/2013- 136 zo dňa 29.4.2014, rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 3C/4/2012- 174 zo dňa 23.9.2013, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 1.12.2011 súd zistil, že zmluvnými stranami na strane veriteľa bola navrhovateľka a na strane dlžníka A. Q., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX. Predmetom zmluvy bola pôžička vo výške 1.800,- eur, ktorú sa veriteľ zaviazal vyplatiť dlžníčke v hotovosti, pri podpise zmluvy. Zmluva obsahuje záväzok dlžníčky vrátiť veriteľovi pôžičku 1.800,- eur spolu s odmenou vo výške 500,- eur, všetko podľa zmluvy do jedného mesiaca od podpisu zmluvy, celkom sa dlžníčka zaviazala vrátiť 2 300,- eur do 1.1.2012 k rukám veriteľa. Zmluva je vyhotovená v L. dňa 1.12.2011 a podpísaná veriteľom a dlžníčkou. Ich vlastné podpisy boli overené 1.12.2011 na Matrike v Q..

Zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 7.11.2011 súd zistil, že zmluvnými stranami na strane veriteľa bola navrhovateľka a na strane dlžníka A. Q., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX. Predmetom zmluvy bola pôžička vo výške 5.000,- eur, ktorú sa veriteľ zaviazal vyplatiť dlžníčke v hotovosti, pri podpise zmluvy. Zmluva obsahuje záväzok dlžníčky vrátiť veriteľovi pôžičku 5.000,- eur spolu s odmenou vo výške 1.500,- eur, všetko podľa zmluvy do 3 mesiacov od podpisu zmluvy, celkom sa dlžníčka zaviazala vrátiť 6.500,- eur do 7.2.2012 k rukám veriteľa. Zmluva je vyhotovená v Trnave dňa 7.11.2011 a podpísaná veriteľom a dlžníčkou. Ich vlastné podpisy boli overené 7.11.2011 na Mestskom úrade v Trnave.

Obidve zmluvy v čl. IV obsahujú zhodné prehlásenie dlžníčky, podľa ktorého dlžníčka prehlasuje, že je vlastníkom nehnuteľnosti v bytovom dome na ulici A. X, L., nehnuteľnosť je zapísaná na LV XXXX, katastrálne územie L., Správa katastra L.. Strany sa podľa uvedenia v zmluve o pôžičke dohodli, že v prípade nevyplatenia pôžičky riadne a včas, dlžníčka zriadi záložné právo k nehnuteľnosti v prospech veriteľa. V tomto článku je aj prehlásenie dlžníka, že do vyplatenia pôžičky bude s nehnuteľnosťou nakladať iba so súhlasom veriteľa. Podľa čl. V. strany prehlásili, že si zmluvu prečítali, jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu ju dobrovoľne a bez nátlaku podpisujú. Ďalej strany dohodli, že zmeny zmluvy sa budú robiť iba po ich vzájomnej dohode dodatkami a po podpise oboch strán.

Z rozsudku Okresnému súdu Skalica č. k. 3C/5/2012- 100 zo dňa 27.2.2013 súd zistil, že predmetom konania je určenie neúčinnosti právneho úkonu, pričom navrhovateľka (totožná s navrhovateľkou v tomto konaní) sa domáha určenia, že darovacia zmluva, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1/4 na nehnuteľnosti: byt č. XX, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, v L., ulica A., vchod: X, postaveného na pozemkoch registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape par. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 198 m², parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 194 m², parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 198 m², spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku o veľkosti 66/3504, zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Katastrálnym úradom v M., Správou katastra L., na Liste vlastníctva č. XXXX, pre okres L., obec L. a katastrálne územie Skalica, uzavretá medzi daryňou A. Q., rod. Ď., dátum narodenia XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: T. XXX, PSČ: XXX XX a obdarovanou R. Ď., rod. Ď., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt:

L. XXXX/XX, XXX XX L., a ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený Správou katastra L. pod č. U.-XXXX/XXXX, je voči navrhovateľke právne neúčinná. Súd vo veci rozhodol tak, že návrh zamietol. V uvedenom konaní bol vykonaný výsluch svedkyne A. Q., ktorá je odporkyňou v tomto konaní. Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že kvôli manželovým dlhom cez svojho priateľa oslovila navrhovateľku, ktorá bola ochotná uzavrieť so odporkyňou zmluvu o pôžičke a požičať jej peniaze na zaplatenie manželových dlhov, s navrhovateľkou sa stretli u pani Č. v M., ktorá spísala zmluvu o pôžičke, so súhlasom odporkyne bolo dané do zmluvy o pôžičke spísanej 7.11.2011 na sumu 5.000,- €, že v prípade nevyplatenia pôžičky riadne a včas ako dlžník zriadi odporkyňa záložné právo v prospech U. Š. na nehnuteľnosť, ktorá je uvedená v zmluve. Zmluva o pôžičke s takým istým obsahom avšak na inú výšku pôžičky a to na 1 800,- € bola uzavretá 1.12.2011, písomnú zmluvu o pôžičke navrhla odporkyňa a to s pozmeneným textom podľa prvej zmluvy o pôžičke zo 7.11.2011. Odporkyňa uviedla, že jej bolo jedno, čo podpíše, aj keď v podstate dvakrát súhlasila s tým, že na ten istý podiel a tú istú vec dáva vyhlásenie o zriadení záložného práva v prospech navrhovateľky, odporkyňa uviedla, že hlavne potrebovala peniaze. Nikdy nemala úmysel požičané čiastky od navrhovateľky navrhovateľke nevrátiť, len sa spoluvlastníckam nedarilo byť predat'. Navrhovateľka pri telefonickom kontakte netrvala na dodržaní lehôt, na v ktorých sa dohodli, že dlh vráti. S navrhovateľkou si potykali, u navrhovateľky doma jej osobne navrhovateľka povedala, že jej neprekáža, že odporkyňa jej ešte peniaze nevrátila. Podľa výpovede svedkyne krátko pred podpisom kúpnej zmluvy so záujemcami o kúpu bytu telefonovala s navrhovateľkou, lebo chcela predĺžiť lehotu splatnosti pôžičky, tej, ktorá bola poskytnutá v nižšej sume a mala kratšiu splatnosť a navrhovateľka jej do telefónu povedala, že si veria, netreba nič spisovať.

Uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/281/2013- 136 zo dňa 29.4.2014 bol rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 3C/5/2012- 100 zo dňa 27.2.2013 zrušený a odvolací súd vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konania.

Z rozsudku Okresnému súdu Skalica č. k. 3C/4/2012- 174 zo dňa 27.2.2013 súd zistil, že predmetom konania je určenie neúčinnosti právneho úkonu, pričom navrhovateľka (totožná s navrhovateľkou v tomto konaní) sa domáha určenia, že dohoda o vyporiadaní spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1 na nehnuteľnostiach: Pozemky registra „C“ evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXXX/XX - záhrady o výmere 576 m² a parc. č. XXXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 19 m² a stavba - záhradná chatka so súpisným číslom XXXX, nachádzajúca sa v L., postavená na pozemku registra „C“ evidovaného na katastrálnej mape parc. č. XXXXX/XX- zastavané plochy a nádvoria o výmere 19m², zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra L. na Liste vlastníctva č. XXXX, pre okres L., obec L., a katastrálne územie L., uzavretá medzi A. Q., rod. Ď., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: L., N. XXXX/X, T.: XXX XX a F. Q. C.. Š., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, trvalý A. XXXX/X, XXX XX L., a ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený Správou katastra L. pod č. V-XXXX/XXXX je voči navrhovateľke právne neúčinná. Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a určil neplatnosť predmetnej dohody o vyporiadaní. V uvedenom konaní odporkyňa ako svedkyňa vypovedala zhodne ako v konaní 3C/5/2012. Pri výsluchu navrhovateľka vypovedala, že dňa 7.11.2011 peniaze zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 1.12.2011 odovzdala dlžníčke v kancelárii jej vtedajšej advokátky po podpísaní zmluvy o pôžičke. Peniaze zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 1.12.2011 odovzdala navrhovateľka dlžníčke na Mestskom úrade v Q., kde aj zmluvu podpisovali a dali vyhlásenie o svojich vlastných podpisoch matrike. Ďalšie peniaze podľa Zmluvy o pôžičke z 1.12.2011 požičiavala navrhovateľka Q. napriek tomu, že jej Q. nesplatila pôžičku zo dňa 7.11.2011 požičala preto, že pôžička zo 7.11.2011 bola splatná až 7.2.2012 a z dôvodu, že jej dlžníčka tvrdila, že predáva nehnuteľnosť. V súvislosti s výpoveďou svedkyne, ktorá ju mala žiadať o zmenu splatnosti pôžičky ako veriteľ dlžníčky nepožadovala za potrebné dávať súhlas k predĺženiu splatnosti na zaplatenie pôžičky zo dňa 7.11.2011, keď jej dlžníčka povedala, že ide prevádzať nejakú nehnuteľnosť, všetko má nachystané, bude mať peniaze a dlžníčka sa vyjadрила, že navrhovateľke vyplatí obe pôžičky naraz.

Navrhovateľka pri výsluchu uviedla, že nie je živnostník, je zamestnancom firmy. S odporkyňou ju skontaktoval jej priateľ s tým, že by potrebovala požičať peniaze a to na určitú kratšiu dobu. V tom období mala finančné prostriedky z predaja nehnuteľnosti v Q. a tieto mala určené na kúpi domu. Odporkyňa túto zmluvu - jej spísanie zabezpečila s tým, že predmet pôžičky bolo 5.000 eur a odporkyňa sľúbila, že jej poskytne aj peniaze navyše, len aby jej túto pôžičku požičala. Peniaze navyše, ktoré jej sľúbila sú uvedené v Zmluve o pôžičke ako odmena 1.500 eur. Pôžičku potrebovala na vyplatenie dlhov svojho bývalého manžela a prisľúbila, že pôžičku - jej vrátenie zabezpečí ručením svojej nehnuteľnosti.

Finančné prostriedky z pôžičky, t.j. 5.000 eur odporkyni odovzdala v hotovosti pri podpise zmluvy. Zároveň si dohodli splatnosť pôžičky a odmenu, tak ako je uvedené v zmluve do 07.02.2012. Peniaze z pôžičky odporkyni odovzdávala v M.. Potom ešte odporkyňa potrebovala ďalšie finančné prostriedky ešte na vyplatenie jednej exekúcie. Zmluvu o pôžičke priniesla na podpis odporkyňa a túto zmluvu zostavovala podľa prvej zmluvy o pôžičke, na základe tejto zmluvy o pôžičke jej poskytla 1.800 eur, ktorú som jej vyplatila v hotovosti na mestskom úrade po podpise tejto zmluvy. Odmenu za túto pôžičku tak isto dohadovala odporkyňa vo výške 500 eur, čo uviedla aj do zmluvy o pôžičke. Splatenosť pôžičky odporkyňa určila tak, ako je uvedené v zmluve s tým, že do uvedenej doby bude mať svoje fin. prostriedky na vrátenie pôžičky z predaja jej nehnuteľnosti. K zaplateniu pôžičiek zo strany odporkyne v termínoch dohodnutých v zmluvách nedošlo a ani nebol medzi nimi dohodnutý žiadny termín iného splatenia týchto pôžičiek. Odporkyňa telefonicky ju žiadala, aby termín splatnosti pôžičky 1.800 eur k 01.01.2012 bol posunutý k termínu splatnosti pôžičky 5.000 eur, s čím ona telefonicky súhlasila. Túto skutočnosť konzultovala s právnikom a keď ten zistil, že odporkyňa prepísala jej nehnuteľnosť na svoju sestru, ihneď odporkyni telefonovala, že nesúhlasí s predĺžením splatnosti pôžičky. Odporkyňa jej ešte následne telefonovala, že má možnosť predať jej nehnuteľnosť a že ona jej svojím postojom ničí život. Ona však nesúhlasila s predajom jej nehnuteľnosti, nakoľko ju pred tým oklamala, toto bolo asi v marci 2012. Tieto finančné prostriedky, ktoré jej požičala mala na dokončenie svojho nového domu a keď jej ich odporkyňa nevrátila musela si zobrať pôžičku.

Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že od navrhovateľky si požičala finančné prostriedky na základe zmlúv o pôžičke a to 5.000 eur a 1.800 eur. Tieto finančné prostriedky potrebovala na vyplatenie dlhov po bývalom manželovi. V tom čase bola v núdzi kvôli potrebe vyplatiť tieto pohľadávky. Spísanie zmlúv zabezpečoval jej priateľ prostredníctvom ďalšej osoby a zmluvy spisovala pani Č. z M., dodatočne zistila, že táto nie je ani právnička. Tieto zmluvy na podpis mala prichystané pani Č. a to v M., kam aj išli podpísať pôžičku. Priateľovi len uviedla, že si chce požičať sumu 5.000 eur a tento jej uviedol, že takúto sumu jej požičajú a odmena za pôžičku bude 1.500 eur. S týmto súhlasila. Finančné prostriedky z pôžičiek jej boli v sume 5.000 a 1.800 eur odovzdané zo strany navrhovateľky pri podpise zmlúv. Pôžičky navrhovateľke neuhradila a to ani čiastočne a to z dôvodu, že nie je ukončený spor ohľadne jej nehnuteľnosti, ktorým navrhovateľka túto jej nehnuteľnosť zablokovala. Navrhovateľku po termíne splatnosti druhej pôžičky prosila o predĺženie splatnosti pôžičky, boli v telefonickom kontakte a raz bola za ňou osobne a navrhovateľka súhlasila s predĺžením termínu splatnosti druhej pôžičky do termínu splatnosti prvej pôžičky. Písomne jej však nechcela potvrdiť zmenu termínu splatnosti. Po termíne splatnosti pôžičiek 07.02.2012 sa už o predĺžení termínu splatnosti nedohadovali. Jej nehnuteľnosť však navrhovateľka dala zablokovať ešte pred splatnosťou prvej pôžičky. Je ochotná navrhovateľke vrátiť pôžičku avšak navrhovateľka jej znemožnila predať nehnuteľnosť s tým, že túto zablokovala. Už mala kupca na nehnuteľnosť a boli už v realitnej kancelárii pripravené zmluvy na predaj. Bola ochotná, aby v Zmluve priamo bol uvedený účet navrhovateľky, na ktorý má byť časť kúpnej ceny uhradený z tejto kúpnej zmluvy. Nehnuteľnosť navrhovateľka zablokovala už v deň, keď bola za navrhovateľkou s priateľom pri odklade splatnosti pôžičky, avšak toto jej navrhovateľka vtedy nepovedala. Odporkyňa uviedla, že v súčasnosti nie je vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti, svoju nehnuteľnosť previedla na svoju sestru a to darom s tým, že sa písomne dohodli so sestrou, že v prípade, že setra nehnuteľnosť, ktorú jej darovala odporkyňa predá vyplatí jej štvrtinu z hodnoty nehnuteľnosti určenú ZP. Odporkyňa na otázku sudcu uviedla, že býva so svojím 16 ročným synom, ktorý chodí na SOŠ v Q.. Výživné na syna je určené 100 eur mesačne, bývalý manžel však v súčasnosti podal návrh na zníženie výživného.

Právny zástupca navrhovateľky v konaní uviedol, že podľa čl. 5 druhá veta zmluvy o pôžičky zo 07.11.2011 a zo dňa 01.12.2011 zmluva sa môže meniť len písomnými dodatkami po dohode a podpise oboch zmluvných strán. S ohľadom na výpoveď navrhovateľky, ktorá tvrdí, že predĺžená splatnosť nebola dohodnutá a protichodné tvrdenie odporkyne čo je tvrdenie proti tvrdeniu treba prihliadnuť na dohodnutý spôsob zmeny, ktorý zahŕňa aj zmenu lehoty splatnosti pôžičiek a treba vychádzať z toho, že platí dojednaná splatnosť pôžičiek podľa textu zmluvy, nakoľko nedošlo k spísaniu a podpísaniu dodatkov ani k jednej zo zmlúv o pôžičke. V záverečnej reči žiadal, aby súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel a navrhovateľke priznal náhradu trov konania. Čo sa týka námietky odporkyne ohľadne primeranosti odmeny, zmluva bola zo strany odporkyne podpísaná, právny úkon bol urobený slobodne, vážne a z okolností, za ktorých bola zmluva uzatvorená, došla ku konsenzu strán obsahu zmluvy. O uzavretie tejto zmluvy požiadala navrhovateľku odporkyňa. Zároveň poukazuje na zmluvnú voľnosť účastníkov zmluvy.

Právna zástupkyňa odporkyne v konaní uviedla, že zmluva bola vypracovaná priateľom odporkyne, ktorý bol však priateľom navrhovateľky, poukazuje na rozpor zmlúv o pôžičke s dobrými mravmi, čo sa týka odmeny, z dokazovania vyplynulo, že splatnosť pôžičiek je od 08.02.2012 nesplatenie pôžičiek zavinila z časti aj navrhovateľka. Zároveň poukazovala na skutočnosť, že odmena, ktorú navrhovateľka požaduje nemôže byť predmetom úročenia. Vzhľadom na sociálnu situáciu odporkyne, navrhuje, aby súd umožnil odporkyňi splácať pohľadávku v splátkach po 50 eur mesačne. Čo sa týka trov konania, tieto navrhuje určiť podľa pomeru k úspechu v spore.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 658 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 586/2008 Z.z., ktorým sa menia a dopĺňa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. /účinné od 1.1.2009/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh na zaplatenie sumy 8.800 eur s príslušenstvom je podaný dôvodne len v časti. Po vykonanom dokazovaní a hodnotení dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že medzi navrhovateľkou a odporkyňou ako fyzickými osobami vznikol záväzkovoprávny vzťah vyplývajúci zo zmlúv o pôžičke zo dňa 7.11.2012 a zo dňa 1.12.2011 podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Medzi účastníkmi došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o pôžičke dňa 7.11.2012, na základe ktorej navrhovateľka poskytla odporkyňi pôžičku v sume 5.000 eur a bolo medzi nimi dohodnuté, že odporkyňa pôžičku vráti do 7.2.2012 spolu s odmenou vo výške 1.500 eur. Dňa 1.12.2012 bola medzi účastníkmi uzatvorená ďalšia zmluva o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľka poskytla odporkyňi pôžičku v sume 1.800 eur a bolo medzi nimi dohodnuté, že odporkyňa pôžičku vráti do 1.1.2012 spolu s odmenou vo výške 500 eur. Uzatvorenie uvedeného vzťahu mal súd preukázané predloženými zmluvami, ktoré odporkyňa podpísala a tým potvrdila prijatie peňažných prostriedkov od navrhovateľky. Poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyňi vo výške 5.000 eur a vo výške 1.800 eur, teda tak ako boli uvedené v zmluvách o pôžičke, nebolo medzi účastníkmi sporné, keď túto skutočnosť potvrdila aj samotná odporkyňa a z hodného tvrdenie odporkyne vyplýva aj z konania na Okresnom súde Skalica 3C/4/2012 a 3C/5/2012. Odporkyňa však namietala lehotu splatnosti jednotlivých pôžičiek, ktorá mala byť ústne predĺžená a zároveň namietala aj nárok navrhovateľka na odmenu za poskytnutie pôžičky.

Čo sa týka predĺženia lehoty splatnosti, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi došlo k platnej dohode o predĺžení lehoty splatnosti. Uvedenú skutočnosť potvrdila navrhovateľka svojou výpoveďou na pojednávaní, keď uviedla, že odporkyňa ju telefonicky žiadala, aby termín splatnosti pôžičky 1.800 eur k 01.01.2012 bol posunutý k termínu splatnosti pôžičky 5.000 eur, s čím ona telefonicky súhlasila. Taktiež aj v konaní, ktoré je vedené pod spisovou značkou 3C/5/2012 navrhovateľka pri výsluchu uviedla, že ju odporkyňa žiadala o predĺženie termínu splatnosti, pričom navrhovateľka sa vyjadrila

tak, že si veria a netreba nič spisovať Uvedeným tvrdením navrhovateľka jednoznačne potvrdila, že s predĺžením lehoty pôžičky do 7.2.2012 teda do splatnosti pôžičky vo výške 1.800 eur súhlasila a tým bola z pôvodného dátumu splatnosti 1.1.2012 lehoty splatnosti u pôžičky vo výške 1800 eur predĺžená ku dňu 7.2.2012. Vzhľadom na uvedené mal súd preukázané, že odporkyňa mala celkovú sumu pôžičiek vo výške 6.800 eur vrátiť navrhovateľke do dňa 7.2.2012. Odporkyňa nepreukázala a ani netvrdila, že by poskytnutú sumu navrhovateľke uhradila. Súd mal potom za preukázané, že účastníčky uzavreli riadne zmluvy o pôžičke a keďže odporkyňa nedodrжала ani predĺženú lehotu splatnosti do 7.2.2012, tak návrh navrhovateľky bol na súde podaný dôvodne a preto súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.800 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 8.2.2012 do zaplatenia podľa § 517 ods.2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., pretože odporkyňa sa dostala do omeškania s vrátením pôžičky od 8.2.2012 a je povinná zaplatiť aj úroky z omeškania.

Súd návrh zamietol v časti sumy 2.000,- eur, ktorá predstavovala odmenu za poskytnutú pôžičku a to pri pôžičke vo výške 1.800 eur odmena predstavovala sumu 500,- eur a pri pôžičke 5.000 eur odmena predstavovala sumu 1.500 eur. Podľa § 658 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Z uvedeného ustanovenia nepochybne vyplýva, že pri pôžičke má veriteľ nárok na úroky. V prejednávanej veci si však účastníci úrok nedohodli ale namiesto toho si dohodli odmenu. Súd považoval odmenu, ktorú si účastníci dohodli za poskytnutie pôžičky za neplatnú, nakoľko obchádza zákon a zároveň sa prieči aj dobrým mravom, nakoľko ustanovenie § 658 Občianskeho zákonníka nepripúšťa možnosť dojednať pri peňažnej pôžičke odmenu ale len úroky.

Ak by aj súd pripustil, že dojednaná odmena mala predstavovať úroky pri peňažnej pôžičke súd poukazuje na, že ide o neprimeranú odmenu. Výška úrokov pri pôžičke nie je síce v Občianskom zákonníku ničím limitovaná avšak z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov bola závislá len od dohody účastníkov, a teda nepodlieha žiadnemu obmedzeniu. Toto obmedzenie vyplýva práve z § 3 Občianskeho zákonníka, na ktorý súd poukazuje. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má súd vychádzať, preto závisí v každom prípade na úvahe súdu. Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že odmena za poskytnutie pôžičky bola dohodnutá v rámci zmluvnej voľnosti účastníkov súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR z 28. februára 1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95 (Zbierke zákonov SR, čiastka 20, číslo 51/1995), ktorý vyslovil názor, že zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenie (z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov) napr. pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi. Usmerňovanie zásady zmluvnej voľnosti prostredníctvom uvedených korektívov (ako aj pri zákonnom zákaze) nepochybne prispieva k spoločenskej a právnej akceptácii zásady zmluvnej spravodlivosti v súkromnom práve. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ ide o primeranosť výšky odmeny táto úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprimeranom znevýhodnení založenom právnym úkonom, tak typickou práve v prípade tradičnej "úžery". Táto doktrína nadobudla v modernom práve váhu a význam a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti. So zreteľom na dĺžku obdobia, na ktoré mali byť peniaze požičané teda pri pôžičke 1.800 eur 1 mesiac a pri pôžičke 5.000 eur na tri mesiace bola odmena pri prvej sume 27,7 % z požičanej sumy za 1 mesiac teda 333,33 % ročne a pri sume 5000 eur odmena predstavovala 30 % za 3 mesiace teda 120 % ročne. Je nepochybné, že takáto odmena, dojednaná pri peňažnej pôžičke je všeobecne považovaná za odporujúcu uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa ustálenej súdnej judikatúry, ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t. j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Vzhľadom k tomu súd ustálil, že dojednanie o odmene vytvára nerovné postavenie účastníkov a podmienky na neodôvodnene vysoké obohatenie veriteľa. Preto je zmluva o pôžičke v zmysle § 39 a § 41 OZ neplatná v časti dohody o odmene a súd navrhovateľovi tento nárok nepriznal.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľka si v podanom návrhu uplatnila zaplatenie sumy 8.800 eur a celkove jej bolo prisúdených 6.800 eur čo predstavuje úspech na 77,30 % a neúspech na 22,70 %. Za týchto okolností vzniklo právo na náhradu trov konania navrhovateľke, a to v podiele 54,60 % čo predstavuje čistý úspech navrhovateľa (77,30% - 22,70 %). Navrhovateľka si uplatnila náhradu trov konania za zaplatený poplatok za návrh vo výške 528 eur a

keďže navrhovateľke je možné priznať náhradu trov len v podiele 54,60 %, súd odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 288,30 € (54,60 % zo sumy 528 €) z titulu súdneho poplatku.

Právny zástupca navrhovateľky si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 2.824,58 €, ktoré vyčíslil za 7 úkonov právnej služby po á 237,34 € /1.prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu, 3. stretnutia a porada s klientom 2.7.2014, 4. vyjadrenie k odporu 7.7.2014, 5. účasť na pojednávaní dňa 15.7.2014, 6. stretnutie a porada s klientom 29.1.2015, 7. účasť na pojednávaní dňa 5.2.2015, režijný paušál 2 x 7,81 eur, 3x 8,04 eur a 2 x 8,39 eur, cestovné a náhradu za stratu času za účasť na pojednávania 292,72 eur, cestovné a náhradu stratu času za stretnutia a porady s klientkou vo výške 285,96 eur. V súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb súd priznal navrhovateľovi len odmenu za 4 úkony právnej služby á 237,34 eur (prevzatie vecí, písomné podanie na súd- návrh na začatie konania, vyjadrenie k odporu, účasť na pojednávaní dňa 5.2.2015) a jeden úkon vo výške 59,34 eur (1/4 zo sumy 237,34 eur) za účasť na pojednávaní dňa 15.7.2014 a to podľa § 13a citovanej vyhlášky, nakoľko za zastupovanie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci patrí odmena len vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny. Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu za 2 úkony právnej služby a paušálnu náhradu režijných výdavkov za úkon právnej služby - stretnutie a porada s klientom dňa 2.7.2014 a stretnutie a porada s klientom dňa 29.1.2015, nakoľko súd nepovažoval tieto úkony potrebné a účelné. Náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať za úkony právnej služby vykonané v rozpore s § 142 ods. 1 O. s. p. t. j. trovy, ktoré neboli vynaložené účelne na uplatňovanie práva. V zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov, každý má právo na poskytnutie právnych služieb a môže o ne požiadať ktoréhokolvek advokáta. To však neznamená, že neúspešný účastník konania je povinný nahradiť všetky trovy predstavujúce odmenu advokáta. Poradou s klientom dochádza k navýšeniu trov konania, avšak ich náhradu možno priznať, ak boli účelne a preukázateľne vynaložené. Dve porady s klientom zo dňa 2.7.2014 ako aj 29.1.2015, nemožno považovať za nevyhnuté pre účelné uplatňovanie práva. Právny zástupca tieto porady s klientkou ani ničím nepreukázal a najmä nepreukázal, čo bolo obsahom týchto porád a ako dlho trvali. Súd sa môže len domnievať, že porada s klientkou zo dňa 7.2.2014 súvisela s podaným vyjadrením k odporu a druhá porada zo dňa 29.1.2015 zrejme súvisela s nariadeným pojednávaním. Určenie argumentov pre podanie vyjadrenia k odporu, či dohoda ohľadne postupu a stratégie na nariadenom pojednávaní sa súdu nejaví ako úkon potrebný v súvislosti s predmetom konania, a to vzhľadom k obsahu vyjadrenia k odporu, kde právny zástupca navrhovateľky len rekapituluje argumenty uvádzané v návrhu na začatie konania, poukazuje na iné dve konania prebiehajúce na tunajšom súde, rozporuje námietku ohľadne odmeny za pôžičku a to všetko len vo všeobecnej rovine, navyše s poukazom na to, keď právny zástupca poznal situáciu navrhovateľky, keďže ju zastupoval aj v dvoch iných konania vedených na tunajšom súde č. k. 3C/5/2012 a 3C/4/2012 v rámci ktorých sa riešila ja otázka uzavretých zmlúv o pôžičkách. Taktiež poradu s klientkou zo dňa 29.1.2015 nemožno považovať za účelnú, keď táto porada bola uskutočnená po prvom pojednávaní, pričom odvtedy nedošlo k žiadnej procesnej ani hmotnoprávnej zmene návrhu. Preto súd nevidí účel vykonania tohto úkonu a uvedené sa javí zo strany navrhovateľky ako snaha o bezdôvodné navýšenie trov právneho zastúpenia.

Odmena advokáta za uskutočnené úkony tak predstavuje sumu 1.008,70 eur (4x 237,34 eur + 59,34 eur) , k tomu prislúcha režijný paušál 2x 7,81 eur, 2x 8,04 eur a 1x 8,39 eur spolu 40,09 eur.

Cestovné náklady súd priznal navrhovateľovi vo výške 106,06 eur a to za 2 cesty na pojednávania (15.7.2014, 5.2.2015).

Cestovné náhrady právneho zástupcu na pojednávanie dňa 15.7.2014 v smere z Bratislavy do Skalice (95 km jedným smerom) a späť použitím osobného motorového vozidla zn. CITROEN C4, evidenčné číslo F. XXX F. predstavuje suma 53,03 eur pri počte 190 km, priemernej spotrebe paliva 6,2 l/100 km (teda tak ako spotreba vyplývala z predloženého osvedčenia o evidencii vozidla a nie nesprávne navrhovateľom uplatnená 10 l/100 km), cene pohonných hmôt 1,55 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur /1km podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v spojení s Opatrením MPSVaR).

Cestovné náhrady právneho zástupcu na pojednávanie dňa 5.2.2015 v smere z Bratislavy do Skalice (95 km jedným smerom) a späť použitím osobného motorového vozidla zn. CITROEN C4, evidenčné číslo F. XXX F. predstavuje suma 53,03 eur pri počte 190 km, priemernej spotrebe paliva 6,2 l/100 km (teda tak ako spotreba vyplývala z predloženého osvedčenia o evidencii vozidla a nie nesprávne navrhovateľom uplatnená 10 l/100 km), cene pohonných hmôt 1,55 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur /1km podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v spojení s Opatrením MPSVaR).

Právnomu zástupcovi súd v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky priznal náhradu za stratu času vo výške 164,28 ako stratu času zo dňa 15.7.2014 v sume 80,40 eur za 6 polhodín á 13,40 eur a stratu času za deň 5.2.2015 vo výške 83,88 za 6 polhodín á 13,98 eur z dôvodu účasti na pojednávaniach.

Súd nepriznal právnomu zástupcovi náhradu za spotrebované pohonné hmoty a náhradu za stratu času, ktoré mu vznikli s uskutočnením porady s klientkou v dňoch 2.7.2014 a 29.1.2015 a to s poukazom na vyššie uvedené, keď súd považoval tieto úkony za neúčelné.

Trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 1319,13 eur (odmena 1008,70 eur + režijný paušál 40,09 eur + cestovné 106,06 eur + strata času 164,28 eur) sú vyčíslené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a vzhľadom len na čiastočný úspech navrhovateľky súd priznal navrhovateľovi z takto vypočítaných trov právneho zastúpenia náhradu vo výške úspechu vo veci v sume 720,24 € /54,60 % z 1319,13 €.

Súd nepovolil odporkyňi zaplatarenie priznanej sumy v splátkach podľa ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p., z dôvodu, že z konania 3C/5/2012 vyplýva, že odporkyňa sa snažila zbaviť svojho majetku - nehnuteľnosti, z ktorého sa táto pohľadávky mohla vymôcť, resp. uspokojiť, keď svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti darovala svojej sestre. Týmto konaním odporkyňa fakticky bez súhlasu navrhovateľky robila právne kroky smerujúce ku znemožneniu uspokojenia pohľadávky navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)